Input til samtale om gradvis overgang

At normalisere overgangen og skabe tryghed

I er nu cirka halvvejs i forløbet. Derfor begynder vi så småt at tale om, hvordan vi gradvist kan give mere plads til jer selv – i et tempo, der passer jer.

Afslutning betyder ikke, at man skal være "færdig" eller "kommet videre". Det betyder, at man har opbygget noget at stå på - også selvom der stadig er udfordringer.

Det er helt normalt, hvis overgangen vækker blandede følelser. Lettelse og usikkerhed kan f.eks. være til stede samtidig.

At formidle tillid og pege på styrker

Vi kan se, at I har udviklet måder at håndtere hverdagen på, som virker for jer. Den udvikling er jeres egen. Det giver os tillid til, at I kan fortsætte uden den samme kontakt til os.

Fremhæv konkret:

- Hvad familien allerede mestrer.
- Hvilke strategier der virker i deres hverdag.
- Hvad de selv har bidraget med i forløbet.

At gøre overgangen tydelig og tryg

Vi slipper jer ikke - vi giver plads til, at I prøver selv. Og vi aftaler sammen, hvordan overgangen skal se ud, så den føles tryg for jer.

Aftal sammen:

- Hvordan kontakten gradvist reduceres.
- Hvad familien kan gøre, hvis behovet ændrer sig.
- Hvem de kan henvende sig til fremover.

At runde af med håb

Det her handler ikke om at være færdig. Det handler om at leve videre med det, I allerede kan. Vi håber, at forløbet også har hjulpet jer med at få øje på det.

Hovedpointer:

- Tal om overgang - fremfor afslutning.
- Normalisér ambivalente følelser.
- Fremhæv familiens konkrete styrker og fremskridt.
- Vær tydelig om at familien ikke forlades.
- Afslut med håb og tillid.